

Reuf SOKOLOVIĆ

Prof. dr. Mustafa Beganović - bio je ljudina

(Izvod iz govora na komemorativnom skupu SDP u Gračanici)

"Povod za naš današnji skup je tužan i bolan. Opet je otišao jedan čovjek, velik i dobar, čovjek - Mustafa Beganović. Kad god takvi odlaze, onda to bude iznenada, neočekivano i teško za njegovu porodicu, prijatelje, kolege. U ovim prilikama postavlja se nekoliko pitanja. Prvo je - zašto tako rano i drugo - zašto tako iznenada? To ne znamo, ali na pitanje - kakav je bio čovjek rahmetli Mustafa Beganović, odgovor svi dobro znamo. Bio je čovjek sav sazdan od vrlina. Bio je sposoban da osjeća i saosjeća, prijatan, društven, strpljiv i brižan. Živio je u trajnom i pomirljivom sporazumu sa svojom okolinom, služeći prije svega čovjeku. Borio se protiv niskog, mračnog i trivijalnog u ljudskom životu. Nije bolovao od samoljublja, sujete i taštine, oličene je skromnosti, smionosti, radinosti i nesebičnosti.

Kad je trebalo da se školujemo, tražili smo Mustafu, kad je trebalo da se liječimo, opet smo tražili Mustafu, kad je trebalo da se nekome ganja stipendija, Mustafa je bio tu, kad je trebalo da se dobije neki posao, zna se... Mustafi na vrata.

A kad je trebalo sjesti i zapjevati, opet je bio tu Mustafa. Po opredjeljenju intelektualac-humanista, a po vokaciji hedonist. Volio je život i njegove radosti, u njima je obilato uživao. Na sve je stizao, nikada nije kasnio. To mu se neće i ne smije zaboraviti.

Bio je, i pamtit ćemo ga kao ambasadora svoje Gračanice u Sarajevu, ali i kao ambasadora dobrote, razumijeva-

nja i nesebičnosti. Nije zasnovao svoju porodicu, ali sve nas Gračanije sa svojim problemima, željama i nadama zadužio je kao članove svoje najuže porodice. Njegova čovječnost je poticala ne samo iz prirode nego i iz profesije. Bio je ljekar i humanista.

Odnos prema ljudima Mustafa Beganović je ponio od kuće - pa šta je bilo prirodnije i logičnije nego da bude skroman, radin, nesebičan, sposoban i cijenjen. Priča se da u dalekom Damasku na nišanu nekog umrlog čovjeka nije bilo datuma rođenja i smrti. Pisani su samo oni dani koje je rahmetlija "potrošio" za dobro čovjeka. U slučaju našeg Mustafe, taj bi spisak bio jako, jako velik. Bio je i poeta, rado je citirao velikane poezije, znao ih je napamet. Znao je objasniti neobjašnjivo, smiriti uznemirenog, oraspoločiti neveselog... S podjednakom ozbiljnošću i odgovornošću prilazio je svojoj profesiji, svom političkom i društvenom angažmanu. Po svom životnom putu bio je ponosan, intelektualno i politički integralan Bosanac. Ustvari, bio je toliko običan čovjek da se može reći da je bio neobičan...

Kad ode dobar i velik čovjek kakav je bio naš Mustafa, onda to boli, onda u to ne vjerujemo i ostaje nam da tugujemo. Ostaje velika praznina, najveća u dušama i srcima njegove rodbine, majke, braće, sestara. U situacijama kao što je ova - kad umre takva ljudina - uvijek sa njim odlazi i dio nas koji smo ga poznavali i voljeli.

Svi smo izgubili. Otišao je čovjek - Mustafa Beganović.

Pozivam vas da svako na svoj način izrazi svoje poštovanje prema liku i djelu našeg rahmetli Mustafe!

Neka mu je rahmet duši, vječna slava i hvala!"